

Swarte Pyt fermist

In 't groate huus, der't Sunderklaas tydlik in weunde, waar 't ferskriklik drok. Klaine rappe Swarte Pytys draafden ôf en an met peperneuten en pakkys. De groate Swarte Piten deden 't swaardere werk. Ze sjouden met kisten en doazen, die't hest niet te rissen waren. Kinst wel rade wat der allegaar insat: poppen, rolskaatsen, kleurstiften, Lego en K'nex, te feul op op te noemen. Midden tussen al die drokte sat Sunderklaas op 'n keukenkrukky met 'n lange list in syn hând. Op die list ston alles der't Sunderklaas nag om dinke most.

"Binne de súkkelaatsys d'r?" froeg Sunderklaas "Jawis Sunderklaas," knikte 'n klain Swart Pytys en doe sette Sunderklaas 'n krússy op syn list.

"Het d'r al een om 'e peperneuten docht? " froeg-y doe. "En om 'e indianepakken? En 'e poppewagens, binne die fan 'e boat ôfhaald?" Sunderklaas had 'n ferskriklik soad te regelen met syn ouwe hoofd. 't Waar maar goed dat-y 'n lissy had en 'n hele prot rappe, túkke knechys.

Maar d'r waar één knechy bij en dat waar helendal niet soa rap. Se noemden him Swarte Slúchy en hij waar ferskriklik loi. Sunderklaas most him hyltyd weer an 't werk sture.

"Slúchy, hestou niks te doen? Krij die doazen 's an. Lêg de sakken even klaar. Soust die deur niet 's openmake, d'r het een anbed."

Slúchy liep de hele tiid maar de krimmeneren met 'n gesicht fan: kin 'n Swarte Pyt dan nooit 's even útruste? Krekt doe't-y stikem fortkrúppe wou achter 'n berg speulgoed, had Sunderklaas weer wat foor him te doen. "Slúchy, gaan dou 's even na 't taaipopkamertsy. Der staat 'n groate kist en die most fol met taaipoppen doen. De groate Pyten sjouwe de kist aanst wel naar onderen."

"Jawis, Sunderklaas," bromde Slúchy en hij slofte bij de trap op, want 't taaipopkamertsy waar helendal op 'e darde ferdieping. Allemachtig, wat 'n groate kist ston der! Twintig reuzetaaipoppen kon-y soa maar onder op 'e booiem lêge. Nou, dat sou wel even dure foordat-y die kist fol had. Slúchy suchtte 's en gaapte. Hij waar sluug. Hij kreeg d'r fortendaliks och soa'n sin an om him even del te geven. En wer kon-y dat nou beter doen as in 't taaipopkamertsy, der't 't stil en rustig waar.

Flug hipte Slúchy in 'e kist. Op 't matrassy fan taai kon-y poerbest slape. Doe klapte-y 't deksel dicht en gâf him del. Hij hoorde niks meer fan alle drokte onder in 't huus. En hij maakte him ok niet meer drok om die goeie, ouwe Sunderklaas, die't op 't harde keukenkrukky krússys sette op syn list.

"Hewwe jim an 'e Sunderklaaskoekys docht, jonges?" froeg Sunderklaas. "En hoe likent 't met de súkkelarybesys? En de banketletters, jonges, fergeet die niet. Se binne och soa duur, maar se hore d'r ok beslist bij. Al is d'r foor elkeneen maar 'n klain stikky."

Aindlik waar d'r niks meer dat-y fergeeten had. Alleen de groate kist met taaipoppen most nag na onderen brocht worre.

"Haal him maar op," saai Sunderklaas, "Slúchy sil onderhând wel klaar weze met syn werk."

Meertaligheid

Kemissy Meertaligheid

Soa kwam de kist, der't Slúchy in laai te slapen, in 'n groat pakhuus te staan. Tussen de súkkerbesys en de marsepynen wussys. D'r hong een stevig hangslot an 'e kist. 't Sleuteltsy brochten se altyd drekt na Sunderklaas, die't alle sleuteltsy altyd sels bewaarde in 'n klain gehaim bússy fan syn onderjurk. 't Waar even wat rustiger worren in 't groate huus. Alle Swarte Piten mochten even útruste en Sunderklaas had 't keukenkrukky omroile laten foor 'n noflike stoel, der't-y in leune kon.

"Binne wy d'r allegaar?" froeg Sunderklaas. "Ja jonges, dat wort anwrotte fannacht."

De Swarte Piten knikten, dat wisten se nag wel fan andere jaren.

"Wer is Slúchy?" froeg 'n Pyt inenen. Se keken allegaar om hur hine. Hij waar d'r niet. Fortendaliks floog elkeen weer omhoog en begon te soeken. In 'e kelder, op 'e solder, in 'e aanrechtkassys, de slaapkamertsys, de stâl fan 't peerd en sels op 'e solder tussen 't houtwol. Maar helendal om 'e nocht.

"De plisy!" riep Sunderklaas. "Haal de plisy en laat 't omroepe foor de radio. D'r wort 'n Swarte Pyt fermist. Sorg dat 't in 'e krant, op 'e tillefisy en op internet komt. Help!"

Even later flogen d'r plisyauto's deur 't dorp en op 'e radio kwam 'n ekstra bericht over de Swarte Pyt die't fort waar.

"Wy motte him fine," suchtte Sunderklaas. "Ik durf niet werom te faren na Spanje sonder him. Wat sil syn mim wel sêge?"

Wiles waar Slúchy wakker worren. Hij prebeerde 't deksel open te douwen, maar dat sat op 't slot. "Help, help, ik wil d'rút!" skrówd-y doe. Maar gyneen hoorde him, want de radio ston heel luud an. En de plisyauto's reden loeiend deur de straten hine.

De krantejonges skrówden: "Ekstra edisy, Swarte Pyt fermist." Se riepen 't soa luud, dat Slúchy 't hore kon in syn taaipopkist. "Help, ik bin hier," skrówd-y.

Doe begon 't te regenen. Niet soa maar 'n paar druppeltsy, maar 'n hele dikke plensboi. 'n Klain krantejongetsy fluchtte met 'n pak ekstra kranten 't pakhuus fan Sunderklaas in. "Mmmm," docht-y, "wat rúkt 't hier lekker. Sunderklaaskoekys en taai, peperneuten, marsepyn, súkkelaryletters, fan alles deurnander."

"Help, help, help!" hoord-y doe. Ferbouwereerd keek 't mantsy om him hine. "Wie mot ik helpe?" riep-y. "Wer sitstou ergens? Ik hoor dy wel, maar ik sien dy niet."

"In 'e taaipopkist," riep Slúchy. "Ik kin d'r niet útkomme. De kist sit op 't slot en Sunderklaas het 't sleuteltsy.

"Bistou dan soms de fermiste Swarte Pyt?" froeg de krantejonge.

"Dat sil wel," gúlde Slúchy. "Maar sorg d'r asjebliedt foor dat ik d'rút kom." Drie tellen later ston de krantejonge foor Sunderklaas. "Ik hew him fonnen," hymd-y. "Ik hew de fermiste Pyt fonnen. Hij sit in 'n groate kist, die't in 't pakhuus staat." "Bij de taaipoppen," saai Sunderklaas. "Wat 'n loie Swarte Pyt. Die het him fansels delgeven, wylst wij 't hier smoardrok hadden."

Meertaligheid

Kemissy Meertaligheid

Tegaar met de krantejonge gong Sunderklaas na 't pakhuus. Hij waar och soa oplucht doe't Slúchy te foorskyn kwam. Maar hij waar ok liik.

"Gaan dou maar na Spanje," saai-y. "De train fertrekt over tien minuten. Astou goed hard loopst, dan haalt die nag krekt. 't Is wel 's goed foor dij om hard te lopen. Dat hest de hele dâg nag niet deen."

Doe floitte Sunderklaas op syn floitsy om de andere Swarte Piten bijnander te roepen. Slúchy waar teplak en se konnen nag krekt vijf minuten bijnander sitte om nag even út te rusten.

Maar de krantejonge bofte dos nag met de fermiste Swarte Pyt. Hij kreeg fan Sunderklaas as beloaning 'n brommer en soa komt 't dat 'n prot mînsen sont die dâg de krant eerder in 'e brievebus krije.

Lea Smulders

Ofkomstig út 't boek "De feestelijke finale". In 't Bildts overset en bewerkt deur F. de Jong Krap. Anboanden deur de Werkgroep Talen fan de Kulturele Raad 't Bildt met metwerking fan de Stichting Ons Bildt, novimber 2004